

GENOM TRON, MOSE

 Tack, Broder Neville. God morgon, folk. Det är gott att vara här idag i tabernaklet. Och jag tänkte kanske om jag fick Broder Neville att tala denna morgon, så skulle jag prova ikväll. Och då så såg jag då framför mig en söndagsskolelektion för denna morgon. Och vilken . . . Om Herren vill, så ska vi försöka att – att ha denna söndagsskolelektion.

² Det har nu gått omkring två veckor sedan jag kom tillbaka. Och varit väldigt nervös som ni förstod, för att, på fältet, så blev jag väldigt, väldigt utarbetad och kunde knappt fortsätta längre. Och då så var jag tvungen att komma tillbaka för lite vila. Och jag tog ungefär tre dagar nere vid Wolf Creek Dam, nere i Kentucky, där jag föddes. Jag tänkte: "Åh, jag mår helt fantastiskt nu. Jag mår bra."

³ Och jag kom tillbaka hem, och den första lilla sak som slog mig i ansiktet var någon sorts regeringsangelägenhet med en inkomstskatt. Jag gick hela vägen ner till botten igen. Så jag insåg att det kommer att ta mer än bara en vecka eller två för att vila upp mig.

⁴ Och min tjänst är på väg att ändras nu. Och jag har inga möten inplanerade. Och det är anledningen till att jag liksom gick åt sidan, och tänkte, och nu de kommande veckorna, så skulle jag bara vila, vila fullständigt, och invänta Herren.

⁵ Och många av er här inne, som är veteraner, som har varit med oss så länge, kommer ihåg att det som Herren har sagt till oss, Han har alltid utfört det som Han har sagt att Han skulle göra.

⁶ Kommer ihåg, precis i början, i kyrkan här, morgonen när vi la tabernakelstenen, hur Han . . . Det är nedskrivet, och ligger i stenen, på försättsbladet i min Bibel. Den morgonen, den stora synen, som sade: "Det här är inte ditt tabernakel."

⁷ Jag sa: "Var är det, Herre?" Han satte mig under himlarna. Och en Röst kom. Och jag tittade och såg de där tre korsen, som, träden och deras frukt, och så vidare. Ni vet vad synen är. Den har varit nedskriven, sedan år.

⁸ Jag plockade upp, här om dagen, en gammal bok där uppe, och läste om några av sakerna som Herren hade sagt, förutsagt; de har redan skett. Om de här ungdomliga sakerna, och om hur kriget skulle sluta, och alla de sakerna har skett.

⁹ Bara två av sakerna kvar, i en av de stora profetiorna. Vilket är, att bilar ska vara på vägarna med fjärrkontroll, liknandes ägg, bara det att man inte kör den. Den kontrollerar sig själv. Och sedan kommer en framstående kvinna att resa

sig, för Amerika är en kvinnas nation. Och det kommer . . . En framstående kvinna kommer att resa sig, och bli president eller något sådant, i nationen. Och sedan kommer det att komma en total tillintetgörkelse. Hela nationen kommer att raderas ut.

¹⁰ Och, det, förutsäger jag . . . Det här är nu inte Herren som säger detta. (Det andra, om kvinnan, det är, är Herren.) Men jag förutsade, 1933, att världen skulle möta total tillintetgörkelse innan '77.

¹¹ Så, jag visste inte då att de hade något som kunde tillintetgöra den som de har nu, men jag såg nationen i total ödeläggelse, bara stumpar av träd och sådana saker, kvar.

¹² Så, det är på väg. Och om alla dessa andra saker har skett precis såsom Han sa, så kommer det också att göra det, det är precis såsom Han sa i Skriften här, det Han säger, om Kristus kom första gången, så kommer Han att komma den andra gången. Och alla saker som Han har sagt kommer att ske. Och när man vederbörligen ser detta, och vetandes att vi är . . . vårt antal är precis på väg att kallas, som nation, vetandes att Församlingen är på väg att gå i Bortryckelsen. Det rör en förkunnarens hjärta, eller vem som helst i församlingen, att veta att vi befinner oss i den dag och i den tid som vi lever i. Det är den största tid som någon person någonsin har levt på jorden, det är just nu; det vill säga för Församlingen. Så, jag önskar sannerligen era böner.

¹³ Och sedan så såg jag i tabernaklet, och jag såg att de hade . . . skulle ha några omval och så, i församlingen, för en del av styrelsen och så vidare.

¹⁴ Och – och församlingen behövde ett litet möte, ett litet upplivande. Och ni har alltid varit vänliga mot mig, och välsignat mig. Och i och med att jag har varit här, så verkar det ha varit en välsignelse för er. Och jag är säker på, att vara med er, det har varit en välsignelse för mig. Och ni har alltid accepterat det jag har sagt för att vara Sanningen, såsom jag har sett den genom Gud. Och jag – jag uppskattar det.

¹⁵ Och sedan, så kom jag tillbaka, och sedan så skulle jag få veta, och få ordning på vår församling, i dess styrelser, och sedan för valen och så vidare. Och sedan – sedan, tänkte jag, att efter det, så går jag ut för att få lite vila innan jag går ut på fältet igen.

¹⁶ Håll det för er själva. Det är inte för utomstående. Det är för det här tabernaklet. Vi vill ha ett möte med det här tabernaklet, så att allt, och varje misstag, alla saker som har pågått, och kanske små känslor från den ena till den andra; de, jag kommer att ta var och en av dem och föra dem rätt ansikte mot ansikte. Så om du inte vill möta det, så borde du lämna landet; för du kommer att komma ansikte mot ansikte med varje bit av det, såsom vi brukade göra här i tabernaklet. Och för allt att slätas ut, för vi är bröder och systrar som har brutit nattvarden, Kristi Kropp, över välsignelsernas bord. Och det är inget annat än

djävulen som skulle göra något som skulle vara fel, och som skulle orsaka känslor, eller riva upp, eller något sådant. Och jag tar vår Broder Neville, och vi ska gå från ställe till ställe, och föra person till person, tillsammans, tills det gamla tabernaklet är tillbaka, etablerat igen, på dess fötter, för att gå tillsammans för Guds Rike. Nu, det här är, anledningen till att jag har sagt det här, är för att det är med vår egna lilla grupp här denna morgon.

¹⁷ Och nu kommer jag att vila mig lite, och komma tillbaka så fort som jag bara kan. Sedan så väntar jag mig att jag lämnar för fältet igen. Och den här gången, om Herren vill, så vill jag ta det lilla vi har samlat ihop i tillgångar, och så vidare, jag själv, ut i . . . i det här utrikesmissionsprogrammet. Och skaffa mig ett nytt tält, och lite ny utrustning, och börja på fältet. Inte från församling till församling, utan att gå till våra egna möten.

¹⁸ Inte nu för att åsidosätta de bröder som har bjudit in mig, vilket är underbart. Men oftast, du finner att dessa konvent, de säger att du kommer att vara där, och så kommer alla dina vänner dit, och så blir det en massa trummande för pengar. Det bara tär på de människorna. Jag har precis börjat få reda på det, förstår ni. Så det är – det är inte rätt. Vi vill ha en plats dit vi kan föra dem. Du behöver inte ta med dina pengar. Bara kom, du själv, och – och tjäna Herren. Förstår ni? Och nu så . . .

¹⁹ Och min tjänst har förändrats precis nu. Ni minns när jag brukade ta tag i personens hand, och bara stå där, och Herren talade om för mig vad dennes besvär var. Sade: "Sedan skulle det ske, att du vet hjärtats hemlighet hos folken." Var och en av er vet att det har skett helt perfekt såsom Det sades. Nu är det här nästa steg, vilket har profeterats och förutsagts, vilket kommer att vara långt bortom allt av Det, förstår ni. Och det är just nu i förändringen.

²⁰ Och det är anledningen till att Satan strider med mig med inkomstskatten, försöker säga till mig, regeringen, att jag är skyldig inkomstskatt på varje penny som jag har tagit upp, som predikant, sedan tjugosju år, när jag gick in i tjänsten. Det är inte så, för det har passerat genom församlingen här.

²¹ Jag är den här församlingens förvaltare. Det är helt riktigt. Det är officiellt deklarerat här. Så, då, om jag är förvaltar-kassör för den här församlingen, då finns det inget i världen . . . Regeringen har inget med det att göra. De ifrågasätter inte församlingen. De ifrågasätter mig som den här församlingens kassör. Och förtroendemännen har undertecknat ett papper som är på banken där borta, att alla mina tillgångar . . . Istället för att ha min egen stiftelse, så lät jag det passera genom min församling här, för den är automatiskt en stiftelse i varje fall.

²² Och genom att göra så, så hjälper det mig från att fly bort från församlingen och lämna den, och gå ut och bli ingenting här. Efter att jag lovat folken att jag skulle återvända till

församlingen, gång på gång, och hjälpa dem. Det är anledningen till att jag behöll det sådär, för jag gav er ett löfte. Det är därför jag har det på det sättet, istället för att ha en individuell. Då, om du gör det, så blir det till en organisation. Och jag är strängt emot organisationer. Så jag – jag behåller det precis såsom det är, i Guds händer, så att vi kan gå vidare för Guds Rike.

²³ Nu, denna morgon, så vill vi studera det här välsignade gamla Ordet, och tro.

²⁴ Nu vill jag också säga. . . Jag ser Broder Egan och många, några av förtroendemännen sitta här, efter att vi hade vårt förtroendemannamöte, här om kvällen; det är sant, jag, offentligt inför församlingen, att var och en av er alla inte längre är en – en utsedd förtroendeman. Ni är valda förtroendemän, och era namn är uppskrivna. All right.

²⁵ Och nu så kommer de ha mer val av – av diakoner, och så vidare. Och Broder Neville är, kommer att kalla in dessa direkt efter den här gudstjänsten, all right, och kassören och så vidare, medan vi sätter i ordning den här församlingen. Få det, all bakgrund klar, sedan kan vi ha en väckelse såsom den kommer.

²⁶ Nu, precis innan vi går tillbaka till sidorna här, för vår söndagsskolektion, till den här levande Gudens stora Ord, låt oss bara böja våra huvuden, några få ögonblick, medan vi talar till Författaren av den här Boken. Och lägg nu åt sidan varje tanke, allt det som strider, som förhindrar dig från att få en välsignelse.

Låt oss be.

²⁷ Mest helige och rättfärdige Gud, in i Din välsignade majestätiska Närvaro kommer vi nu, erbjudandes till Dig våra liv, och våra – våra själar, och våra kroppar, och våra tjänster, och våra talanger. Och allt det vi har överlämnar vi åt Dig. Och när Du ser på oss, Herre, om det finns någon synd som är naken och inte bekänd, så vill vi be Dig, O Herre Gud, att Du applicerar Din Sons, Jesu, Blod till en sådan plats. Eftersom vi inser att vi i oss själva är otillräckliga, och där är det omöjligt för oss att någonsin klara oss själva. Men vi förlitar oss fullkomligt på Hans dyrbara Blod, och på Hans nåd att applicera det för vår räkning, att vi ovärdiga syndare en dag djärvt kan komma in i Din närvaro, bringandes framför oss detta Herrens Jesu Blod. Vilket Du, i tiderna som passerat, har erkänt som Din Enfödde Sons Blod, och har gett löftet, att: "Genom Honom, om vi bekänner våra synder, så skall vi bli rättfärdiggjorda av Hans nåd."

²⁸ Och nu vill vi be, Herre, att Du förlåter oss för vilka som helst misstag, någon synd i form av lagöverträdelse eller försummelse, överträdelse, att om någon ond tanke har genomborrat vår själ, genom djävulens eldiga pilar, att Du driver bort Din onda fiende, och Ditt folks.

²⁹ Och vi ber att Du sänder den Helige Ande att ta fasta på Ordet den här stunden, medan vi överlämnar oss som instrument, att Du talar genom oss, och hör genom oss, Ditt Ord. Och må vi i gengäld ta emot Det såsom från Dig, och lämna denna plats, idag, med känslan att vi har blivit återanpassade till Kristi ärende; så att vi kan bli bättre rustade för tjänsten ikväll och imorgon, på grund av besöket från den Helige Ande.

³⁰ Välsigna våra bröder överallt, församlingarna över hela världen, som håller fram Livets Ord denna onda dag. Vi känner att det inte är mycket tid kvar att arbeta, för natten anländer med hast. Krigsmolnen svävar igen. Ondskan är nära, och vi ber att Du låter oss arbeta som aldrig förr. Vila våra trötta kroppar, Herre, och skicka tillbaka oss ut i striden. För vi ber om det i Herrens Jesu Namn, och för Hans skull ber vi. Amen.

³¹ Medan vi öppnar, denna morgon, Bibeln och det – det elfte kapitlet i Hebreerbrevet.

³² I onsdags kväll så talade vi om Hebreerbrevets sjunde kapitel, om "Melkisedek, utan far, och utan mor, utan början på sina dagar, eller slut på sitt liv."

³³ Och jag tänkte, kanske, att denna morgon, så kunde det vara lämpligt att åter igen öppna denna underbara Bok, givet att vi har bakgrunden till det vi vill säga, i de tidigare läsningarna. Och om vi hoppar över det tionde kapitlet, och det nionde kapitlet, som är offerlagarna, så kommer vi till en plats av "tro". Och här i Hebreerbrevet, det elfte kapitlet, och med början vid den tjugotredje versen, så läser vi Det såhär:

Genom tron hölls Mose efter sin födelse gömd av sina föräldrar i tre månader; därför att de såg att han var ett vackert barn, och lät sig inte skrämmas av kungens befallning.

Genom tron vägrade Mose att kallas Faraos dotterson, när han blev vuxen,

och valde hellre den illa behandlingen tillsammans med Guds folk än att för en kort tid njuta av synden.

Och höll Kristi smälek för större rikedom än Egyptens skatter, . . . och hade sin blick riktad mot lönen.

Genom tron lämnade han Egypten, utan att frukta kungens vrede. Han härdade ut därför att han liksom såg den Osynlige.

³⁴ Jag vill ta ämnet, den här morgonen, "att välja genom tron." Och jag vill ta som text, de tre första orden i det tjugotredje kapitlet, *Genom Tron, Mose* [Versens tre första ord på engelska: "By faith Moses" – Översätt.]. Och, "att välja genom tro", det mesta som vi gör, måste vi välja genom tro. Och allt som vi finner att Mose gjorde, som är värt att repeteras, var genom tron; inte genom syn, men genom tro.

³⁵ Och anledningen till att jag har valt det här denna morgon, för församlingen i det här tillståndet, har varit att i våra . . . till och med våra skolor, och runt omkring, vi har haft så mycket vetenskaplig undervisning. På grund av detta, så har vi dragit människorna bort från tron. Tron bevisas inte med vetenskap. Tron är vad vetenskapen inte ser. Och vi . . . Om vi någonsin förlorar denna stora tro, då är vi fullständigt i mörker, det . . . oavsett hur välutbildade vi är, hur vi kan förklara Guds Ord, för att passa vårt eget sätt att tro.

³⁶ Det finns inget sätt att någonsin behaga Gud på, bara genom tro. Skriften konstaterar det tydligt på det sättet, och det är genom tro. "Och utan tro," säger Skriften, "är det omöjligt att behaga Gud."

³⁷ Så, om tron inte kommer överens med vetenskapen, och vetenskapen inte kommer överens med tron, så sätter det dem på – på kant mot varandra, då måste vi ta ett beslut som Mose gjorde. Genom tro så tror vi!

³⁸ Om vi nu förlorar tron, då kommer vi aldrig få en bön besvarad från Gud. "För den som vill komma till Gud måste först tro att Han är till, och lönar dem som ihärdigt söker efter Honom." Så, om vi förlorar tron, då är våra böner upphävda; vi kommer ingenstans.

³⁹ Så det är allt vi kan tänka på, denna morgon, att hålla fast vid tron. Då, om vi förlorar tron, då är allt vårt hopp borta. Och om vi förlorar tron, så är hela vår andliga verklighet borta. För, du kan inte ha tro på saker som du ser, för sakerna du ser är alla förgängliga.

⁴⁰ Om vi ser på någon stor person, en stor predikant, eller en stor församling, de kommer alla att förgås, någon dag. Och om vi ser på en stor nation, eller ett väldigt vapen, de kommer alla att förgås, någon dag. Och då måste vi leva genom tro, av de saker som vetenskapen inte tillkännager. Det är genom tro som vi tror.

⁴¹ Vi förlorar vår ära om vi förlorar tron. Om vi kommer bort från tron, då tar vi församlingen in i en intellektuell sfär.

⁴² Och många gånger, så har man trott, bland människor, att därför att en församling var stor, och de hade stora kyrkor, stora torn, och en stor, många välklädda och välvärdade människor, och mycket finanser, så att de kunde ha råd med sådana saker, så tänkte vi, många gånger, att det var inspirerande, att den här församlingen i fråga måste vara inspirerad. Eller, så har vi ofta hänvisat till olika predikanter som går ut på fältet och har stora samlingar av folk, och vi tänker, ibland, att de är tecknen på inspiration. Men det är inte helt och hållet sanningen. Det är mänsklig inspiration.

⁴³ Men den rätta inspirationen kommer av att göra Guds vilja. Förstår ni? Oavsett om det är en, eller bara en handfull. Oavsett om det är en stor församling, eller en liten församling, det spelar

ingen roll. Oavsett om han är en stor, värtalig talare, eller bara en man som knappt kan sitt ABC, det spelar ingen roll. Det beror på budskapet som han kommer med, om det är inspirerat av Guds Ord, eller, är det inspirerat av intellektuella föreställningar av mänsklig inspiration?

44 Vissa människor kan bli inspirerade på grund av en värtalig talare. Det gör det inte rätt. Ibland är de inspirerade för att mannen är så tränad att han kan förmedla sin poäng. Det betyder inte att det är av Gud. Förstår ni?

45 Det är bara genom Guds beständiga, Eviga välsignade Ord, som vi kan få inspiration, och den ges av den Helige Ande. Genom tron tar vi emot det.

46 Nu vill vi tänka på Mose, och den här stora tidpunkten i hans liv. Och vi läser tillbaka, om hans födelse, och hur Gud hade brytt sig om honom, men det kom en tid i Moses liv då det blev tvunget att välja. Om vi läser det rätt, så får vi reda på att han var son till faraos dotter, och var arvingen till tronen, och skulle ha blivit Egyptens nästa farao. Så han lade märke till, när han såg sig omkring, efter att han hade blivit vuxen och ansvarig, att där fanns de där slavar som arbetade ute i gyttehålen. Och Mose, medan han såg ut genom palatsets fönster, på samma slavar som farao såg på, men vilken skillnad det var på sättet de såg på.

47 Jag vill befästa den tanken, denna morgon, i några minuter, och må Himlens Gud driva hem det i varje hjärta här. Det är hur du ser på något, som gör skillnaden.

48 Den store evangelisten, John Sprawl, som var en omvänd från Broder Bosworths tjänst, som många av er kommer ihåg för år sedan, vid Old Glory Barn. Han sade, att en dag så var han på en resa, innan hans kära kompanjons och frus bortgång. De var i La Salle, Lorraine, Frankrike. Och jag hade privilegiet att besöka samma plats. Och guiden tog med dem ut genom trädgårdarna, och visade dem olika saker. Och de kom till en viss staty av Herren Jesus, korsfästelsen. Och Mr. Sprawl stod på avstånd, och såg på den, han och hans fru, och, i deras hjärtan, så kritiserade de vad konstnären måste ha haft i åtanke, eller skulptören, snarare, när han högg ut ur en sten, en sådan hemsk sak att representera lidandet och kärleken och medlidandet hos Herren Jesus, och hur den såg så grov och sönderhackad ut. Och guiden kom till Mr. Sprawl, och han sade: "Sir, jag förmodar att ni kritiserar den här statyn av Herren Jesus."

Och han sade: "Det gör jag."

49 Och han sade: "Jag är inte det minsta förvånad, för de flesta som ser på den, först, de kritiserar den."

50 Och Mr. Sprawl sade: "Jag kan inte se något medlidande eller någon inspiration från att titta på något sådant, så jag undrar varför skulptören gjorde den på det här sättet."

51 ”Och skulptören . . .” Han sade: ”Mr. Sprawl, den här statyn är okej, och skulptören hade rätt sak i åtanke. Men var problemet är, är hos dig. Det är sättet du ser det på.” Och han tog honom och hans fru vid handen, och ledde ner dem till ett altare vid foten av det här korset. Och han sade: ”Nu, Mr. Sprawl, titta upp nu.” Och när han tittade upp, han sa att hans hjärta var nära att svika honom. Vilken skillnad det var, att stå på avstånd där och se på den på *det* sättet, och att gå ner och se på den på *det* sätt som den var gjord att ses på.

52 Och det är så Gud är. Det är så som tro är. Det är sättet du ser på det. Om du ser på det som någon sorts historisk Bibel, något som var i dagar som passerat, så kommer du aldrig att kunna få ut Bibelns rätta värde. Du är menad att gå ner på dina knän, och lyda den här Bibelns bud, och se på Det genom den Helige Andes ögon.

53 Jag vill fråga den här åhörarskaran, denna morgon. Vad för nytta gör en historisk Gud för oss idag om Han inte är samme Gud? Vilken nytta gör en Gud, som kunde ta Mose och göra miraklerna med honom som Han gjorde, vad skulle det göra oss för nytta att läsa om en sådan Gud om Han inte är Densamme idag? Vad är det för bra med en Gud som kunde befria ur den brinnande ugnen, de hebreiska barnen, om Han inte är samme Gud idag? Vad är det för bra med en Gud som dömde mellan rätt och fel, under en dag som passerat, och straffade det som var fel och välsignade det som var rätt, om Han inte är samme Gud idag? Vad går vi till kyrkan för? Varför avhåller vi oss från världsliga saker, om Han inte är samme Gud med samma dom, och samma åsikt som Han alltid haft? Vad skulle det vara för bra med en Gud som kunde vidröra en kvinnas hand med rasande feber, och febern avtog, om Han inte är samme Gud idag? Vad skulle det vara för bra med att tjäna en Gud som kunde kalla Sin vän från en grav, efter att ha varit död fyra dagar, om Han inte är samme Gud idag?

54 Genom tron så tror vi att någon underbar dag så skall Han kalla oss från jorden, även om vi är en sked aska igen. Hur bevisar vi det? Vi bevisar det inte. Vi tror det. Vi ombeds inte att bevisa någonting. Vi ombeds att tro det.

55 Genom tron så gjorde Mose *det och det*. Och medan Mose, som ung man, såg ut genom palatsfönstret, på slavarna, så såg han samma hop av sotiga, smutsiga, nedlortade slavar som farao såg.

56 Och när farao såg på dem, och egyptierna, så var de ingenting annat än en hop slavar. Det var allt de dög till; bara att vara mänskliga lergetingar, att tillverka leriga tegelstenar till förmån för städerna som farao byggde. Det var så egyptierna och farao såg på slavarna.

57 Men Mose, när han såg på dem, det var ett annat synsätt som Mose hade. När han såg, passerande förbi fönstren, de stora groparna i deras ansikte, tårarna som rann nedför deras kinder, och deras krökta kroppar, så såg han på dem som Guds folk. Han såg inte på dem som slavar. Han såg på dem som Guds utvalda folk.

58 Och, åh, medan jag åker från land till land, och från nation till nation, och predikar! Sedan jag lämnade det här lilla tabernaklets dörrar, som är en interdenominationell institution, med ingen lag förutom kärlek, ingen bok förutom Bibeln, och ingen trosbekännelse förutom Kristus, så har jag försökt se på Guds barn, och på de förkastade, som Guds valda och utvalda folk. Jag frågar dem inte om de hör till Branham Tabernacle. Jag frågar dem inte om de är metodister, eller om de är presbyterianer, eller om de är pingstvännar, eller nasaréer, eller pilgrim holiness. Jag vill bara se på dem som Guds folk. Och seendes deras gärningar och deras handlande, att de är Herren Guds tjänare. Och mitt hjärta önskar gemenskap med dem, oavsett vilket märke de har. Jag bara längtar efter gemenskap med dem. Jag älskar dem för jag vet att de är Guds folk.

59 När jag ser en kvinna komma nedför gatan, med en lång kjol, och hennes hår prydligt uppsatt i bak, och – och en anständig klänning på sig; och jag ser en annan ung kvinna, kanske i samma ålder, med ett par små shorts på sig; hon må vara, utseendemässigt, två gånger så söt som kvinnan med det långa håret, enligt världens synsätt, men jag tar ställning för den där flickan som är klädd som en kristen. Även om de skulle skratta åt henne, och kalla henne en fanatiker, så tar jag ändå ställning. Hon kanske inte är lika söt som den andra flickan, i anletsdragen, men hon ser något. Genom tron så ser hon Honom som är osynlig, som vägleder hennes liv.

60 När jag ser mannen, på jobbet, som kallas ”diakon,” eller ”predikant,” eller ”en fanatiker,” för att han vägrar att röka, och dricka öl, och gå på danser, som resten av dem, och han kallas ”en fanatiker,” så känner jag starkt med honom. Han är min broder, nere i den här egyptiska jorden, det gör att vårt hjärta längtar efter att omfamna honom och säga: ”Broder, vi är pilgrimer och främlingar, i det här landet, och jag längtar efter gemenskap med dig.”

Mose var tvungen att göra ett val, välja genom tro.

61 Hur många unga män skulle ha hoppat på möjligheten att bli faraos dotters son! Hur många unga män skulle ha hoppat på möjligheten som Mose hade, att njuta av världens alla välbehag och glamour, att bli Egyptens kung, att ha hela världen för sina fötter! ”Vilken dåraktig sak,” som de unga männen på hans tid måste ha tänkt, ”när Mose valde att ta sin plats med Guds plågade och lidande folk.”

62 Varför gjorde han det? Genom tron, när han lyfte blicken, så såg han bortom den här världens glamour. Han såg bortom syndens välbehag. Och Bibeln sade att han härdade ut därför att han såg Honom Som var osynlig, genom tron, och han gjorde ett val att tjäna den Guden oavsett vad som hände.

63 Det har inte förändrats. Många av oss skulle kunna gå till det vi skulle kalla en bättre byggnad. Vi skulle kanske kunna njuta av gemenskapen och välbehagen av att sitta i en bättre kyrkbänk. Vi kanske skulle vara mer populära, genom att dricka och röka, och klä oss och bete oss som världen. Men vad är det fråga om? Du har lyft blicken, och genom tron så ser du Honom Som är osynlig, och har tagit ställning för de förkastade och så kallade heliga rullarna av idag. För genom tron ser vi Honom Som är osynlig, och väljer att utstå förföljelser och lidanden.

64 Jag skulle inte säga till människor att de ska välja att vara plågade. Jag säger inte att du ska välja lidande. Det skulle inte vara den mänskliga saken att göra. Men om lidande ligger på pliktens väg, så låt oss då ta det som det kommer. Jag vill inte att du gör något för att någon ska göra narr av dig. Jag skulle inte vilja att du säger olika saker, att: "Jag är en . . . Jag tillhör en församling som inte tror på *det-och-det*, på världens," och sådana där saker, bara för att få folk att göra narr av dig. Det förorsakar du dig själv. Jag skulle inte säga att du skulle gå ut här och bära dig åt och göra något som var radikalt. Jag skulle inte vilja att du gjorde det, så att någon skulle säga att du är en fanatiker. Det förorsakar du dig själv. Men om det ligger på din plikts väg gentemot Gud, låt världen säga vad de vill säga. Lev vidare.

Gör ett val. Varje man och kvinna måste göra detta.

65 Tänk om farao kunde ha sett det Mose såg? Han såg folkets lidanden. Han visste vad priset var att betala. Men genom tron så valde han det, hellre än att få syndens välbehag.

66 Det kanske sitter små unga damer här, tjusiga unga kvinnor. Världen vill säga till er: "Gör *det-och-det*. Du är vacker. Din kropp är så fint formad. Du borde visa det."

67 Men, min syster, lyft blicken och se bortom det där, till Honom som sade: "Det är en styggelse för en kvinna att bära ett plagg som hör till en man."

68 Om männen bland människorna i din krets, om kvinnorna som du umgås med, säger: "Klipp av det där långa håret. Det skulle vara coolare. Det skulle vara *det*, *det ena*, eller *det andra*." Eller: "Det skulle passa dig bättre." Lyssna inte på det!

69 Du lyfte blicken, och såg genom tron Honom som sade: "Kvinnans hår är hennes ära, och hon skall inte klippa det."

70 Om de säger: "Det skulle vara populärt. Du kommer bli bättre ansedd på ditt jobb, eller av din chef, om du tar en social

drink. Om du skulle röka cigaretter som resten av kvinnorna, så skulle du få en bättre social ställning i ditt grannskap.”

⁷¹ Lyft blicken genom tron och se mot Honom Som sade: ”Orena den här kroppen, och jag ska förgöra den.” Genom tron så tror vi de sakerna. Det är inte något som du har sett. Det är något som du tror. Genom tron, så gjorde Mose det.

⁷² Och under denna trons vandring, så kommer en tid då det måste göras ett val.

⁷³ Lot gjorde det där tråkiga misstaget som vi gör. Många gånger väljer vi för vårt eget bästa. Vi väljer saker som skulle bli bättre.

⁷⁴ Ibland om det kommer en liten meningsskiljaktighet i församlingen, och någon säger: ”Nå, diakonen eller pastorn är på den här sidan.” Se inte på det. Se på det som är rättfärdigt. Få ut den där saken och för de båda samman. Det är gudfruktigt.

⁷⁵ Det är ett val. Och vi väljer för oss själva. Vi väljer något som är för vårt eget bästa.

⁷⁶ Men Mose valde lidandena och skammen, så att han kunde gå med Guds folk. Tänk nu på det. Lyssna på det. ”Valde Guds folks lidanden, och ansåg det en större skatt, han härdade ut, därför att han såg Den som var Osynlig.”

Lot, nu, var tvungen att göra ett val, en gång.

⁷⁷ Och det kan vara så, denna morgon, att det finns män och kvinnor sittandes här, som kommer att göra era slutgiltiga val. Idag är du det du är, eftersom du för flera år sedan valde att vara det du är nu. Och det du väljer nu kommer att avgöra vad du kommer att vara fem år från idag. Fem år från idag så kan du vara en missionär. Fem år från idag så kan du vara en ryktbar kristen.

⁷⁸ Eller, fem år från idag, så kan du vara i helvetet, för att du tog fel beslut. Fem år från idag så kanske du gör rent spottkoppar i en bar. Fem år från idag så kan du vara en prostituerad på gatan.

⁷⁹ Eller så kan du vara en man eller kvinna som är en – som är en heder för vilket samhälle som helst, på grund av ditt beslut för Kristus. Fem år från idag så kan du vara i Härligheten, ha gått i Bortryckelsen, eftersom du gjorde ditt val idag.

⁸⁰ Men du måste välja. Och titta inte på det som du ser. Välj vad du ser genom tron. Det är det enda som kommer att räknas, det är det du väljer genom tron.

⁸¹ Lot, medan han var tvungen att göra ett val. Abraham gav Lot hans val.

⁸² Och Gud ger dig ditt val. ”Välj i dag vem ni vill tjäna.” I Edens lustgård fanns det ett kunskapens träd, och ett Livets Träd. Människan gavs privilegiet att välja det han helst önskade.

Och så är det idag. Ni ges ert privilegium, en fri vilja, att välja vad än ni vill välja.

⁸³ Mitt råd till er är, se inte till de moderna sakerna omkring er, och populariteten och glamouren som ni skulle kunna få. Utan välj snarare, genom tron, Honom som gav löftet att Han en dag skall komma och rätta alla fel, och ge dig Evtigt Liv, och uppväcka dig. Oavsett om du tar den föraktade vägen med Herrens få, gör det valet. Om det blir oroligheter, om det är oroligheter i landet, om det är oroligheter i församlingen, om det är oroligheter i hemmet, oavsett vart det är, gör ditt val: "Genom tro, så ska jag tjäna Gud. Jag ska ödmjuka mitt hjärta i Hans närvaro. Jag ska ta Guds barns väg. Jag ser dem föraktade och förkastade, och utkörda och förlöjligade, men jag ska ändå ta mitt uppdrags plats. Jag stannar precis där. Och när de gråter, så ska jag gråta med dem. Och när det blir sorg, så ska jag sörja med dem. Sättet de lever på, så ska jag leva."

⁸⁴ Som Noomi sade. . . Eller Rut sade till Noomi: "Dina vägar är mina vägar. Mina vägar är dina vägar. Där du bor, ska jag bo. Dit du går, ska jag gå. Guden som du tjänar ska vara min Gud." Gör det valet, om det så drar bort självaste skinnet från ditt medvetande, tänkandes att du är någon. Ta av ditt skinn och ta vägen med Herrens föraktade få, och förbli lojal på tjänstens fält och på ditt uppdrags post.

⁸⁵ Lot såg sig omkring. Han sade: "Jag har ett val." Och han såg mot Sodom. Han såg att de fina fälten med gräs var bättre än det Abraham såg, och där Abraham var. Han såg möjligheterna för hans boskap att beta, att få fetare och bättre boskap.

⁸⁶ Jag hoppas att jag inte sårar någons känslor. Men det har varit allt för många predikanter ställning, att kompromissa med Evangeliet, i tron att de får mer pengar utav det. [Broder Branham klappar i händerna tre gånger – Red.] En måltidsbiljett! Jag skulle hellre leva i det ofruktbara landet, äta, dricka från en gren, och äta salta kex, än att kompromissa med övertygelsen om min tro på den levande Gudens Ord. Jag väljer väg.

⁸⁷ Några av dem sade: "Billy, vad är det med ditt möte, eftersom det är för många pingstvännar där." En stor samfundspredikant sade det.

Jag sade: "Kommer ditt samfund att sponsra mitt möte?"

⁸⁸ Inte länge sedan, i tidskriften *Look*, tror jag, var det en artikel. Och författaren sade där, talade om pingstvännarna. Han sade: "Pingstkyrkan är den snabbast växande kyrkan i världen idag." Varför? För att män och kvinnor har lyft blicken och tittat långt bort.

⁸⁹ Och författaren gav också en komplimang till pingstvännarna. Åh, såklart, så sade han: "Det var några av dem som blev radikala, och så vidare. Men, metodisterna dyrkar

en troslära. De dyrkar Gud genom en troslära. Baptisterna gör samma sak, och presbyterianerna. Men pingstvännerna dyrkar genom hans Bibel.”

⁹⁰ Genom tron så ser vi löftet. Jag tar min plats med dem, oavsett hur mycket de är föraktade, så är jag ändå en av dem. Även om de blir förlöjligade, och har sina med- och motgångar, såsom Israel hade, så kommer jag aldrig att vilja stå med den falska profeten på bergssluttningen, en Bileam, och försöka förbanna det som Gud har välsignat. För i det lägret finns en slagen Klippa, och ett blodigt Offer, och en Eldstod. Oavsett vad de befinner sig i, så leder det dem vidare till seger, och de måste komma till det, för de är det utlovade folket som vandrar genom tro. Även fast de inte är ett samfund, de var vandrare, och så är Guds folk. Men jag vill ta deras väg, sluta mig till deras led; inte till deras samfund, men till deras gemenskap runt Guds Eviga Andes sanningar, som, genom tron så har jag fått den Helige Andes dop. Gud hjälpe mig att alltid ha den attityden.

⁹¹ Lagg märke till detta. Medan de gick vidare, så finner vi att Lot såg möjligheterna till en – en fetare boskap. Många ser möjligheterna till en tjockare plånbok. Många ser möjligheterna till en bättre social ställning. Han såg möjligheterna till några få extra dollar. Han såg möjligheterna att vara stadens borgmästare. En främling, och en ganska smart man, som han var: ”Kanske blir jag stadens ledande man.” Han såg möjligheterna för de låg framför honom. Men han såg inte elden som skulle komma att förstöra landet. Han förlikade sig inte med, att landet var fullt av synd, och Gud var tvungen att förstöra det.

⁹² Och, idag, försöker folk förlika sig genom att säga: ”Är du . . . ?”

Jag säger: ”Är du kristen?”

⁹³ De säger: ”Jag är amerikan.” Det har lika lite att göra med saken som att försöka säga till en kråka att han var en groda. Det har inget att göra med saken. [Broder Branham klappar i händerna en gång – Red.]

⁹⁴ Hon kommer att förstöras, för Gud är rättfärdig. Och om Amerika kommer undan med hennes synder, så kommer den rättfärdige och suveräne, helige Guden att bli skyldig att – att uppväcka Sodom och Gomorra och be dem om ursäkt för att ha bränt upp dem, på grund av deras synd; om Han låter oss komma undan med det.

⁹⁵ Om Han låter dig komma till Himlen med dina orätta gärningar, så kommer han att behöva uppväcka Ananias och Safira och ge dem en till möjlighet. Det skulle han säkerligen. Men Han är rättfärdig. Ananias såg sina pengar. Petrus såg Kristus.

⁹⁶ Åh, tänk! Lot såg inte förstörelsen av hans barn på den platsen.

⁹⁷ Många av er, idag, som håller fast vid dessa gamla formella trosläror och saker, ni ser inte ungdomsbrottsligheten och förstörelsen av era barn. Ni ser inte er dotter i ett prostitutionshus. Ni ser inte er son som drinkare, eller vid ett spelbord någonstans.

⁹⁸ "För att hon är väl bevattnad." Och synd vidrörs inte. Han såg inte sin fru, huvudet för alla sällskap, bli till en saltstod, när han tittade. Han såg inte att han flydde bara med nöd och näppe, till en liten stad någonstans, för livet. Han såg inte det, för han tittade bara på det som han såg framför sig.

⁹⁹ Men, Abraham, han lade inte märke till det väl bevattnade landet, för han lyfte blicken och såg morgondagen, för han skulle ärva allt. Den riktige kristne idag lyfter blicken och ser Kristi löfte: "Saliga är de ödmjuka för de ska ärva allt. De ska ärva jorden." Den riktige kristne, genom tron, tittar upp och ser det. Kalla honom vad du vill. Han lyfte blicken. Och när han gjorde det, så sade Gud: "Abraham, vandra över landet, allt är ditt." Genom tron, så gjorde Abraham detta; samma tro som Mose hade.

¹⁰⁰ Det skrevs av en kommentator, som sade detta. Jag tyckte att det var de mest vackra orden. Att Abra- . . . "Mose tog det bästa i världen och placerade det i en vågskål; och det värsta hos religionen, och placerade det i den andra vågskålen; och det värsta hos religionen vägde mer än det bästa i världen."

¹⁰¹ Så är det idag, att om vi kallas vad än som vi kallas, "fanatiker," eller "Gudomliga helbrägdagörare," eller "helig rullare," eller vad de än vill säga. Det värsta som vi är kommer att väga mer än det bästa som världen har råd med. Du vill inte kallas "gammalmodig, gammal stofil, fanatiker." Det kommer att väga mer än det bästa som djävulen har att erbjuda dig. Det kommer det alldeles säkert.

¹⁰² Mose aktade Kristi smälek. Han förutsåg Kristus. Senare så talade han några mycket inspirerande ord om Honom. "Se, Herren din Gud ska låta uppstå en profet lik mig." Han visste. Han förutsåg Honom, och han höll Hans smälek för större rikedom än världens all glamour.

¹⁰³ Kristne vän, kan du inte göra det, idag? Och världens all glamour och popularitet, genom tron, så ser vi Honom som lovade. Och det värsta hos församlingen idag, i hela dess tillstånd, trots det så kommer Det att väga mer än allt djävulen kan erbjuda dig. Om vi så är upprivna, om vi är brutna i bitar, om vi är förvirrade och skingrade, i samfund och fanatism, så kommer det väga mer än vad än som djävulen kan erbjuda dig. Säkerligen.

104 Han höll Kristi smälek för större rikedom än Egyptens alla skatter. Sedan så blev han tvungen att göra något. Han lämnade Egypten. Åh, jag älskar det ordet. Han lämnade Egypten. Förstår ni, han såg ut genom samma fönster, men han såg på ett annat sätt än farao. Tänk om farao kunde ha sett sitt slut? Tänk om farao skulle ha sett sin nation dränkt? Mose såg det. Hur? Genom vetenskap? Genom tron, så såg Mose det. Allt som han gjorde var genom tron, för Gud lovade Abraham, hans far, att Han skulle – Han skulle besöka denna nation efter fyra hundra år, och skulle föra ut dem. Och genom tron, så trodde Mose Ordet som Gud sade, och visste att han, genom tron, var den utvalde ledaren för att föra ut dem. Han visste vart han var. Han tog sin plats i gyttjehålen, som en lergeting, och räknade Kristi smälek för större rikedom än att sitta på Egyptens tron. Han tog. . . Han sade aldrig: ”Jag sympatiserar med det.” Han tog deras plats och gick med dem! Ära till. . . Han tog deras plats. Vi gick med dem.

105 Inte konstigt att den inspirerade författaren sade:

Jag tar vägen med Herrens föraktade få.

Jag har börjat gå med Jesus, nu fortsätter jag att gå.

Jag är på väg till Kanaans land. (Visst.)

106 Mose. Det blev sagt av någon att Mose hellre hade, när han kunde ha varit faraos son och fått världens glamour, så ville han hellre vara en Abrahams son än att vara faraos son. En Abrahams son, den föraktade, än att vara faraos son, kungen.

107 Jag är hellre Herrens Jesu son, och Hans medtjänare, och tar min plats med den här världens förkastade människor, än att vara president för det här stora Amerikas Förenta Stater, eller att vara en Elvis Presley, eller en Pat Boone, eller vem du än vill göra det till. Jag väljer väg.

108 Unga damer borde välja väg. Istället för att vara en – en Mary Pickford, eller någon stor filmstjärna, någon glamourflicka, så ta vägen med Herrens föraktade få.

109 Jag är hellre en predikant bakom predikstolen, predikandes Kristi outgrundliga rikedom, än att vara en Hollywood-filmstjärna, eller den mest framstående personen på jorden. Om jag var tvungen att äta knappt, tigga, eller vad än jag skulle vara tvungen att göra, så tar jag vägen med Herrens folk. Genom tron, så gör jag det. Jag har blivit erbjuden möjligheter. Men, genom Guds nåd, så ser jag fortfarande genom tron.

Genom tro så kan jag set det långt borta;

Och vår Fader väntar över vägen,

För att förbereda en boning åt oss Där.

110 En skatteindrivare sade, häromdagen: ”Varför lämnade du ditt hem till den där kyrkan? Vad gjorde så att du gav ett hem för tjugofem tusen dollar till det där gamla lilla gräsliga tabernaklet?”

111 Jag sade: ”Det var inte för kyrkan jag gjorde det. Det är människorna som är där.” Jag har inte några av den här världens ägodelar. Varje penny som jag någonsin har tagit emot har gått till den här församlingen. Varför? Min tro är på Gud, och inte på den här världens saker. Mitt sinne är vänt till det som är där ovan. Och jag tror att ni alla är likadana, om det står rätt till mellan er och Gud. Det är sant, att det gör det. Vi, genom tron, tar emot. Vi, genom tron, tror på Gud.

112 Mose, han var tvungen att göra ett val. Och sedan var han tvungen att, efter att ha gjort ett val, så var han då tvungen att ta den striden, för han fruktade inte kungens vrede. Mänskligt så hade han nu rätt att frukta vreden. Han hade rätt att frukta kungens vrede, men det gjorde han inte. Han gjorde det inte, för han hade ett arbete att utföra, och det var hans plikt. Och han brydde sig inte i vad kungen sade om det. Han tog Hans väg oavsett.

113 Faraon nu, såklart, när han ser att han är besegrad, så ville han ge Mose och barnen . . . Han sade: ”Okej, jag ska säga er vad jag ska göra. Stanna ni bara i landet och gå ut och offra till er Gud.”

114 Det är så djävulen arbetar. ”Åh, du kan vara religiös. Varför går du inte över och går med i någon kyrka? Du behöver inte göra alla de här sakerna.” En man säger till sin hustru . . .

115 Hustrun säger: ”Min make, jag har blivit frälst. Ingen mer manikyr, eller läppstift och sådant. Inget mer sådant här. Inga fler fester. Inga fler sådana här föreningssaker. Det är slut med det! Jag ska använda min tid till att läsa Ordet, att ta hand om hemmet.”

116 ”Se nu här, kära du. Du, du kan vara religiös, okej. Se nu här, gå – gå *hit*. Du tog fel kyrka.”

117 Nej, det gjorde du inte. Du är i den rätta. Om du har en pastor som predikar det till dig, så borde du stanna där. Sök genom Skrifterna och se om det är riktigt.

118 ”Åh,” sade: ”gå *hit*. De behöver – de behöver inte göra det här borta. Förstår du? De gör inte det här borta.” Det är så . . . ”Gå bara så långt.” Men han vill inte att du lämnar landet. Det är så djävulen gör. Han vill inte att du lämnar världsliga saker; ta bara med världen in i församlingen.

119 Häromdagen, när jag körde, så slog jag på min radio. Och det var en – en sång, och jag fortsatte lyssna, och det tog mig, nästan, hela sången igenom, innan jag kunde avgöra om det verkligen var en religiös sång, eller djävulen som försöker ta ner Guds ting till världens nivå. Man får inte göra så! Gud var barmhärtig!

120 Jag bryr mig inte om hur många album Elvis Presley skriver, med alla bra religiösa sånger. Han är fortfarande besatt av djävulen. Han har skickat fler barn till helvetet, än alla rörelser jag känner till, på hela jorden denna dag. Pat Boone och resten

av dem, han hörde till church of Christ; och Elvis Presley, en pingstvän; de är Judas Iskariot, i formen av de där männen. Djävulen försöker ta Guds höga ting, så att de kan blanda dem *här* nere. Människorna kommer inte att se upp ovanför *detta*. De ser bara *hit*, de säger: ”Nå, det är samma sak.” Det är inte samma sak. Lämna landet.

¹²¹ Han sade: ”Ni kan bara gå ett par dagar. Och ni går, stannar i landet.” Säkert, han visste att de skulle komma tillbaka. Sedan fick han reda på att det inte fungerade, så han tänkte ut något annat. Han sade: ”Jag ska säga er vad ni ska göra. Gå vart ni än vill gå, men lämna alla era fruar, alla era barn, och all er boskap, kvar *här*. Lämna dem här, och så går ni ut.” För, han visste att de hade ägodelar här borta, som skulle lura tillbaka dem.

¹²² Och det är det som djävulen säger till dig. Så länge du lämnar några av världens saker hängandes på dig, du vill fortfarande röka, du vill dricka, du vill klä dig som världen, det är allt djävulen vill.

¹²³ Jag hör så mycket om avfall. Jag tror inte det är så mycket avfall som folk tror det är. De lämnar bara för många ägodelar i Egypten som lurar tillbaka dem, det är allt. Avfall är inte vad de säger att det är. Du lämnade kvar för mycket av världen där, som lockar dig.

¹²⁴ Broder, jag säger dig, att när Israel gjorde sig klara, vid midnatt, så hade de allt de hade i denna värld, nedpackat och redo att ge sig av.

¹²⁵ Gud sänd oss en sådan väckelse. Vi packar ned allt, och gör oss redo att ge oss av. Midnattsropet kommer: ”Gå ut och möt Honom.” Du bör ha allt nedpackat. Du bör inte ha något, av den här världen, som lockar tillbaka dig, inga strängar som håller dig nere. Packa. Låt oss göra oss klara. Vi ger oss av.

¹²⁶ Och vet ni vad? Jag säger er, att de var Gud så trogna, tills farao blev så ivrig vid midnatt, att han sade: ”Försvinn! Försvinn, och börja gå. Ta allt ni har, och gå!”

¹²⁷ Jag är så glad att en man kan leva så nära Gud, tills djävulen inte vet vad han ska göra med honom. Det är riktigt. Försvinn! Börja gå! Lyd Gud!

¹²⁸ Genom tron, så såg han löftet. Lergeting, eller inte lergeting, han tog vägen med Herrens föraktade få. Farao sade: ”Ta allt ni har och försvinn härifrån! Jag vet inte vad jag ska göra med er.” Han var Gud så trogen, genom tron.

¹²⁹ Tron åstadkommer mirakler, om du är Gud trogen. Genom tron, så ser vi Honom.

Vår tid är ute; det är övertid.

¹³⁰ Men, genom tron, denna morgon, lyft blicken. Se inte på det som är runt omkring dig, den här moderna världen, utan titta och se Honom Som gav löftet. Bibeln sade: ”Vi ser inte allting

perfekt nu, men vi ser Jesus." Se på Honom, denna morgon, och dina vägar kommer att ändras.

¹³¹ Medan vi böjer våra huvuden, bara ett slag, för ett ord av bön. Må Herren tillägga sina välsignelser till Budskapet.

¹³² Tänk i ditt hjärta nu. Har du sett på världens ting? Genom tron, ser du Jesus? Ser du på din popularitet, din kyrka? Vad din sociala ställning är med världen? Eller, ser du Jesus Som, i medlidande, placerade Sig själv på högra sidan om Majestätet i höjden, Som led som martyr, den rättfärdige för de orättfärdiga? Kan du inte höja blicken och se Livets Träd där borta? Lämna då det här vetenskapens och kunskapens träd, och tjäna Honom.

¹³³ Skulle du vilja bli ihågkommen i bön innan jag ber? Räck upp dina händer, för vilken önskan du än är i behov av. Gud välsigne er. Han ser alla era händer.

¹³⁴ Om du är en syndare, lyft blicken och titta nu. Om du har varit likgiltig, om du har haft små gräl och små saker, vad gör det för skillnad? Du kommer att dö någon dag. Vilken dag? Kanske idag! Du vet inte. Om en timme, så kan du vara i helvetet, eller så kan du vara i Himlen. Men du måste välja nu. Om det är något i ditt liv som inte är rätt, så välj nu, genom tron.

¹³⁵ Du säger: "Nå, om jag bara kunde bli kvitt med henne! Om jag kunde bli kvitt med honom!" Oavsett vad de har gjort, så välj Livet. Välj Livet.

¹³⁶ För, Jesus sade: "Om du inte från hjärtat förlåter varje person deras överträdelser, så förlåter inte heller din Himmelske Fader dig." Så kom bara så nära. Om du i ditt hjärta har det minsta emot någon person, syndare eller helig, så är du i fara för helveteseld.

¹³⁷ Lyft blicken nu. Vad ser du, din fiende? Eller, ser du din Frälsare? Vad ser du på denna morgon?

¹³⁸ Om du är sjuk, och din läkare säger att du inte kan bli bra, lyft blicken, till korset, där Han blev genomborrad för våra överträdelser skull, genom Hans sår blev vi helade. Se inte på det som läkaren säger; han arbetar i vetenskapen. Tron arbetar i Andens och Guds sfär. Låt oss betänka dessa saker nu medan ni har räckt upp era händer. Gud har sett dem.

Låt oss be.

¹³⁹ O Evige Gud, i tystnaden av denna tillbedjan nu, efter att Budskapet har gått ut, låt inte Ditt Ords säd, Herre, falla på stenig mark. Låt inte Budskapet, Herre, falla bland törnbuskar, tistlar, så att det här livets bekymmer (som Lot) kväver det, och i slutändan, blir en utstött. Men, O välsignade Gud, låt det falla i god, bördig jord, i ångerfulla hjärtan. Och i mitt, också, Herre, så att vi alla kan se genom Guds glas att se med, och se Herren Jesu förkastade Församling, det förkastade folket, den förkastade vägen, och må vi gå den underbara vägen.

140 Som Mose, han visste inte vart han gick. Folket visste inte vart de gick. De visste inte åt vilket håll de skulle gå. De bara startade.

141 Och, O Herre Gud, medan den här vackra lovsången spelas, genom tron så kan vi se Landet i fjärran. Låt det ske just nu, att män och kvinnor här inne inte tänker på vad världen kommer att säga, eller på hur de ska gå. Må de bara resa sig i anden, och gå.

142 Mose följde Ljuset, och Det ledde honom till det utlovade landet. Han visste inte vart han gick, men han bara vandrade i Ljuset, till det landet som var fagrare än dagen.

143 Låt det ske, Herre, idag, att många här kommer att gå i Ljuset av Skriften och i den Helige Andes gemenskap, och med Församlingen; Församlingen, den Förstfödde, de nyfödda barnen som har tagit emot Kristus, och som har fyllts med den Helige Ande, ledda av Anden. Må vi vandra i denna gemenskap, tillsammans, runt Guds sanningar, och tjäna Honom i dopet, i åttlydnad till Hans död, begravning, och uppståndelse. Må vi tjäna Honom i Hans befallning: "Stanna kvar i Jerusalem tills ni blir beklädda med kraft från höjden." Må vi tjäna Honom i Gudomlig helbräddagörelse, i bön för de sjuka. Må vi tjäna Honom i nattvarden, brödbrytelsen, med uppriktigt hjärta, i gemenskap runt Guds Ord. Må vi tjäna Honom i alla Hans Gudomliga sanningar, tills Landet kommer i sikte. Giv det, Herre. Hör vår bön, medan vi anförtror allt åt Dig nu, i Herrens Jesu Namn.

144 Nu, med våra huvuden böjda, låt oss bara sjunga denna sång, stilla, långsamt. Det här är tillbedjan. Budskapet är över. Gå inte. Var bara stilla. Låt oss tillbe.

145 Budskapet är tillrättavisningen. Tänk nu över vad du har gjort, vad du borde ha gjort, det som har gjort dig till den du är idag. Att du är fördömd, idag, är på grund av att du gjorde något igår. Hur kommer det att bli imorgon? Ställ det tillrätta idag, så kommer du att vara fri imorgon. Förstår ni? Du måste göra ett val. Hur kan du göra det? "Genom tro, så släpper jag nu allt. Jag släpper taget, och en dag så går jag över Dit."

I det härliga som komma skall,
Vi skall mötas på den fag- . . .

Bara tillbe Herren i din ande nu.

I det härliga som komma skall,
Vi skall möta den föraktade Församlingen.
(Hårt sätt att gå, men vi kommer att mötas
en dag.)

Till vår frikostige Fader där ovan,
Skall vi framföra vår hyllning av pris,
För Hans kärleks underbara gåva,
Och välsignelserna som helgar vår . . .

Med Herrens föraktade få, genom tron, så väljer jag.

I det härliga (i det härliga) som . . . (som komma skall)

Vi skall mötas på den fagra stranden; (som komma skall)

I det härliga (i det härliga) som komma skall,
Vi skall mötas på den fagra stranden.

Det finns ett Land som är . . .

Bara tillbe Honom. Det här är tillbedjan.

. . . tro kan jag se,

Genom tro så gör jag mitt val.

O, Fadern väntar . . .

¹⁴⁶ Jag ser alla Herrens Där borta; Broder George, Broder Seward, alla de heliga.

. . . en boning åt oss Där. (Ja, Herre!)

Det härliga . . .

¹⁴⁷ Hennes far, Howard, Edward, alla de gamla heliga som tog Vägen, dit bort, för länge sedan.

I det härliga (Ja, Herre!) som komma skall (som komma skall),

Vi skall mötas på den fagra stranden.

Vi skall sjunga på den fag- . . . (O Gud!)

De välsignades melodiösa sånger, (Åra till Gud!)

. . . skall inte sörja mer,

Inte en suck över välsignelserna på den fridfulla Platsen.

I det härliga, härliga som komma . . . (som komma skall)

Vi skall mötas på den fag- . . .

GENOM TRON, MOSE SWD58-0720M
(By Faith, Moses)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska söndag morgon den 20 juli 1958 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice of God Recordings.

SWEDISH

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org